

Reunió a muntar

<http://escalatrones.wordpress.com>

20m

25m

30m

35m

IV

Reunió a reforçar

R4

R3

6a+

V+

Bavaresa

R2

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

V

IV+

Fissures

R1

Savina

IV+

Sistema de fissures

IV+

Pont de roca

PALA ALTA Suave es la noche (6a+ 110m)

Primera:
J.Cauvet, J.Macià i J.Marmolejo (març de 1990)

Material:
10 cintes exprés, joc de friends fins al #3 de Camalot i joc de fissures.

***Suave es la noche*, petita perla de la Pala Alta, praxi que deixa la sensació d'haver escalat; només a l'abast d'aquells que tinguin el coratge d'arriscar-se a afrontar una línia audaç i sincera, que supera la muralla per allà on es deixa amb el mínim us d'expansions. Dos primers llargs de fissures a amanir sobre un rocam peculiar (calcarenita?) donen pas a un tercer llarg de pel·lícula, amb una bavaresa atlètica i un tram plaquero per entrar a la reunió de traca i mocador. Rematat tot plegat amb una sortida al cim senzilla però espectacular i aèria que deixa la sensació d'haver donat el millor d'un mateix.**

- Via: Suave es la noche
- Zona: Montroig – Pala Alta
- Dificultat: 6a+ (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 110 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- equipament: Via semi-equipada amb claus i espits. Les tres primeres reunions s'han de reforçar i la quarta s'ha de muntar
- Material: 10 cintes exprés, joc de friends fins al #3 de Camalot i joc de fissurers
- Orientació: Sud
- Valoració: ****

Aproximació:

Sortim de Balaguer per la carretera C-12 com si anéssim a Àger. Quan arribem a l'alçada del Monestir d'Avellanes trenquem a la dreta direcció Vilanova de la Sal. Creuem Vilanova i prenem una pista en direcció Montalegre. Seguim la pista uns 4,5 km fins que arribem a una cruïlla de tres camins. Hem de prendre el de més a la dreta (direcció Montalegre). Seguim per aquesta pista, cada cop en més mal estat.

Si anem amb turisme arribarem a un revolt molt tancat on podrem aparcar. A partir d'aquest punt hem de seguir la pista, que passa per sota la paret fins al peu de via (1 km). Per contra, si anem amb 4x4 podem seguir per la pista fins al Coll de Porta i aparcar allí. Després desfem un tros de pista caminant fins al peu de via.

L1(V)

Per identificar el peu de via trobarem un pont de roca al peu de la fissura característica per on es desenvolupa la primera tirada. Ens enfilem per la fissura, on trobarem un espit i un parell de claus. L'escalada esdevé vertical i podrem anar protegint-nos al gust. Als darrers metres del llarg flanquegem cap a la dreta fins una savina i d'allí recte fins la role, que és d'un espit i un clau, fàcil de reforçar. En aquest tram la roca està trencada i demana cert 'carinyu'. 35 metres, 2 claus i un espit.

L2(V)

Ara el panorama canvia i la roca pren una altra textura. Resseguim una fissura en escalada agraïda fins a l'alçada d'uns blocs. Aleshores derivem cap a la dreta, cercant el pas (trobarem algun pitó), fins que després d'un curt flanqueig tirem recte per terreny vertical fins la segona reunió, d'un espit i un clau, difícil de veure. Aquesta reunió també es pot reforçar sense problemes. 30 metres, tres claus.

L3(6a+)

Sens dubte la millor tirada, només per aquest llarg ja val la pena la via! Sortim de la reunió a caçar un clau que ens deixa al peu d'una bavaresa absolutament dreta. L'ataquem sense miraments i anem progressant en escalada atlètica fins que la bavaresa s'acaba; flanquegem cap a l'esquerra i enfilem un nou tram ben dret; un cop cosim el segon espit flanquegem de nou a l'esquerra fins situar-nos a l'alçada d'un clau i tirem recte amunt fins la reunió, sota el sostre característic. Aquesta és d'un clau i la podem reforçar bé mercès una agraïda fissura. 25 metres, 3 espits i 3 claus.

L4(IV)

Flanquegem cap a la dreta per sota del sostre fins que ens permeti sortir cap amunt. De seguida la paret s'ajeu fins al cim, on haurem de muntar la reunió. 20 metres, un clau.

Descens:

Baixem per un corriol marcat amb fites a mà dreta fins arribar al Coll de Porta.

El que més m'ha agradat:

- Terreny d'aventura, amb dos primeres tirades verticals a equipar, sobre un rocam peculiar.
- Tercer llarg superb.

El que no m'ha agradat tant:

- En algun punt la roca demana precaució, sobretot als darrers metres de la primera tirada.

Atenció, grau clàssic!!